

[Alfred Jensen.]

har haft fart imod de store højder. De arbejdsløse har i vintermånederne, hvor prisstigningerne slår igennem med fuld kraft, måttet gå for en understøttelse, der egentlig svarer til det prisniveau, som var gældende et år tidligere.

Efter statistisk departements opgørelse steg pristallet — man kan så diskutere pålideligheden af dette pristal, men i hvert fald har statistisk departement beregnet, at pristalsfamilien fik en forøgelse af udgifterne fra januar i fjor til januar i år på 582 kr.; men der er ikke foretaget nogen som helst regulering af arbejdsløshedsunderstøttelserne i den periode; de arbejdsløse må bære den fulde byrde af de prisstigninger, der rammer dem. I fjor var de i en lignende situation, da var prisstigningen bare betydeligt højere, nemlig 898 kr. De fik ganske vist en ekstra portion brændselshjælp, men ellers måtte de klare sig for det, som grundbeløb plus regulering gav.

Jeg fatter ikke, at man ikke ser med større velvilje på de ønsker, der fremkommer fra de arbejdsløse, og jeg synes, det er helt urimeligt, at man står her og taler, som om den form for hjælp til de arbejdsløse, der er ydet til dato, kan fortsætte fremefter, hvis der ikke skaffes beskæftigelse til de arbejdsløse.

Det ærede medlem hr. Poul Sørensen sagde, at de konservative så sandelig ikke vil forringe tilskuddene til arbejdsløsheds-kasserne; kasserne skal fortsat have de beløb, de nu får. Ja men det er jo ikke nok til at hjælpe de arbejdsløse. Tilskuddene skal forhøjes, det har de arbejdsløse krav på. Talemåderne om, at der må gøres noget mere for at skaffe beskæftigelse, lytter man jo til med interesse, men det er forgæves, man spejder efter de store resultater, der stilles i udsigt, de kommer ikke, og de arbejdsløse går ledige måned efter måned, vinter efter vinter. Det skifter vel lidt med arbejdsløshedens størrelse, men vi har dog en arbejdsløshedsflok gående i de bedste tider på 20 000-30 000 mand og i de dår-

ligste tider på op imod 150 000 mand. Det siger sig selv, at så kan man ikke blive stående ved de hjælpeformer, vi har betjent os af hidtil; der må ydes noget mere, og det er ret og rimeligt, at de forskellige arbejdsløhedskasser forlanger, at arbejdsløshedslovgivningen bliver taget op til revision og revideret på en sådan måde, at de arbejdsløse bliver bedre stillet.

Jeg synes, det var ganske urimeligt af det ærede medlem hr. Lorentzen at sige, at når arbejdsmændene kun betalte 33 pct. af omkostningerne ved arbejdsløshed i deres kasse, var de egentlig sluppet billigt. Hvorfor er arbejdsmændene det? Arbejdsmændenes Arbejdsløhedskasse må tage imod tusinder af arbejdsløse, der kommer fra andre fag, hvor der ikke er beskæftigelse til dem; det er en opsamlingskasse, det kommer vi ikke uden om, som egentlig burde have langt, langt bedre betingelser at arbejde under, end den har; det er helt urimeligt, at den skal påtage sig så store byrder; det er urimeligt, at dens medlemmer skal betale en tredjedel af omkostningerne ved arbejdsløshed. Det er dog ikke arbejdsmændene, der er skyld i, at denne kasse har de store byrder; det er selve samfundsordningen, der belaster arbejdsmændene med disse byrder, lagt oven på den arbejdsløshedsbyrde, medlemmerne selv har. Det var rart at få fastslået her fra folketingets talerstol, at Arbejdsmændenes Arbejdsløhedskasse har en ledighed på 32 mill. dage inden for den sidste 3 års periode; det viser, hvilket omfang arbejdsløsheden har, og det viser også, hvilken trang der er til ekstra hjælp.

Jeg beklager, at man lægger denne vrangvilje for dagen. Det var rimeligt, om man havde ydet de arbejdsløse ikke alene den håndsrækning, der ligger i dette lovforslag, men også noget mere. Jeg beklager også, at man fra det radikale venstres side ikke har kunnet gå med til det, som blev foreslået af socialministeren. Vi finder ikke, det er rimeligt; at man forhøjer det dageantal, som er nødvendigt for at komme i betragt-